

ЕДНО ДЕСЕТИЛЕТИЕ НЕЗАВИСИМА РЕПУБЛИКА ИНДИЯ

Едно десетилетие в многовековната история на индийския народ е твърде малък период. Известно е обаче, че не продължителността прави значим един или друг период в развитието на отделните нации. Историята отбелязва със златни букви онези моменти, които откриват нов път в развитието на народите. Такъв момент в историята на индийския народ е обявяването на неговата независимост след двувековно колониално робство. На 26 януари 1950 година влезе в действие новата конституция на Индия, съгласно която Индия бе провъзгласена за суверенна република. На този ден, точно преди двадесет години, по призова на водачите на партията „Индийски национален конгрес“, индийският народ даде клетва да се бори за независимост.

Труден, много труден бе пътят на Индия към независимостта. Дълги години индийският народ имаше „мачетието“ неговата родина да бъде „бисерът на английската корона“. Две столетия колонизаторите измъкнаха и проливаха кръвта на един народ с древна култура, с цивилизация, която е била на високо равнище три хиляди години преди нашата ера.

За изтеклите десет години Индия постигна значителни успехи в усилията си да се освободи от чуждестранната икономическа зависимост, в изграждането и укрепването на националната икономика, в развитието на своята древна култура. Индийският народ хвърля много сили и средства за ликвидиране на промишлената изостаналост на своята страна, и по-специално за развитието на тежката про-

мишленост, защото тя е основата на икономическата независимост на държавата.

Третият петгодишен план на Индия, проекта на който още от миналата година се обсъжда, поставя ударението върху индустриализацията на страната, предвиждайки за тази цел 50 процента от всички капиталовложения. В общата сума на капиталовложенията на държавния сектор се падат 67 процента, а в отделни отрасли дори и повече.

Съществуването на социалистически лагер и неговата първа страна Съветския съюз в значителна степен се отразява благоприятно върху развитието на Индия. Съветският съюз и другите социалистически страни оказват безкористна помощ на Индия. Съветският съюз предостави на Индия значителни кредити. В резултат на съветската помощ в началото на 1959 година бе пусната в експлоатация първата част от металургическия завод в Бхилай, построен с помощта на Съветския съюз. На 1 февруари с. г. бе даден първият кокс, на 3 февруари бе получен първият чугун. На 12 октомври м. г. бе пусната първата мартована пещ и изработени първите 500 тона стомана. В края на септември 1959 година в Делхи бе подписано споразумение между правителствата на СССР и Индия за построяването с помощта на Съветския съюз на петролопреработвателен завод в Баран, щат Бихар. За построяването на завода СССР предостави на Индия дългосрочен кредит на сума 100 милиона рубли. СССР ще построи в Индия завод за тежко машиностроене, камено-въглени шахти, завод за мин-

ни съоръжения, топлоелектроцентрали и други предприятия. Съветският съюз помага на Индия в построяването на държавни предприятия за медикаменти, препарати и хирургически инструменти.

Външната политика на Индия върви в унисон с нейното икономическо развитие. За разрешаване на своите големи задачи индийският народ се нуждае от мир. Индия се обявява против агресивните блокове, възбуждани от западните държави, настоява за забрана на ядрено оръжие, за ликвидиране на заплахата от ядрена война. Индия е съавтор на петте принципа за мирно съвместно съществуване, залегнали в решенията на Бандунгската конференция. Индийският народ, заедно с всички народи приветствава историческото посещение на Н. С. Хрушчов в САЩ, както и всички инициативи на съветското правителство за уреждането на мира в света.

Много показателно е, че индийският премиер Дж. Неру се възползува от предстоящото пътуването на Н. С. Хрушчов в Индонезия и покани съветския министър-председател да се отбие в Индия, която поканя бе приета с удоволствие от Хрушчов, защото както заяви той „средите с г-н Неру и с други дейци на индийската държава ще бъдат полезни за мира и за укрепването на приятелските отношения между нашите страни“.

Индийският народ, отхвърлил колониалния ярем, уверено върви по пътя на извоюваната независимост и прогрес, бори се за мир и братско сътрудничество между народите.

В. НИКОЛОВА

БОРБА Спорий. СПОРТ. Спорий

Желанието на младежта и спортистите

В неделя, носена от стотици спортисти и мотористи, край с. Железарци бе посрещната и премина през окръга щафетата на единия от четите на звездобразната щафета, организирана послучай предстоящата среща на младежта от балканските и адриатическите страни в Букурещ. Във всички населени места бяха организирани краткотрайни митинги.

Щафетата, в която бяха поставени поръченията на комсомолците и физкултурниците от Варненски, Котловградски и Търговишки окръзи, се посрещна от комсомолците и пионерите от Търново на „Каменик“ край с. Арбанаси. С пристигането и в окръжния град, в Дома на офицера бе устроено тържествено общосградско събрание-митинг.

Желанието на младежта от Търновски окръг Балканите и страните край Адриатика да се превърнат не в легища и атомни площадки, но да се осеят с нови заводи, училища и университети изразиха секретарят на Окръжния комитет на Комсомола Димитър Петров, комсомолката Румяна Стойчева, пионерката Ренета Рибарова и Нончо Върбанов от „В. Мавриков“. Беше гласувана телеграма до подготвителния комитет.

Вчера сутринта щафетата продължи към Габровски окръг.

РАБОТАТА Е ПРИЯТНА КОГАТО Я ОБИЧАШ

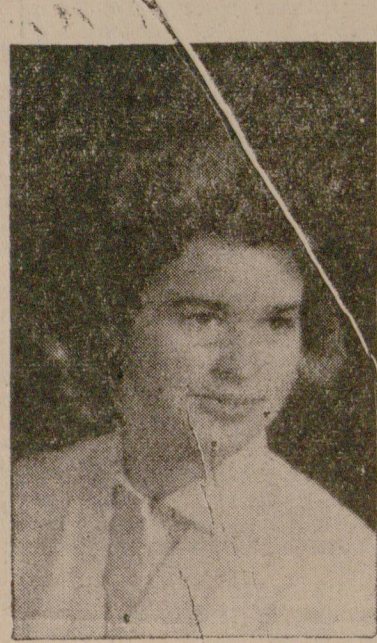
(Из изказването на Виолета КОШОВА, учителка по физическо възпитание в с. Кесарево)

Учителят е инженер на човешката душа. Това звучи гордо, но, и много задължава. Учителят по физическо възпитание в процеса на обучението работи за правилното, хармонично развитие на детския организъм, който е крехък и се поддава лесно в това отношение.

Учителят работи за изграждане у децата на вкус към хубавото, красивото, чувство на другарство, колективизъм, взаимомощ. За да се постигне резултат в обучението, необходимо е да се използват всички средства и да се спазват методите и принципите на обучението.

Как осигурявам принцип на „нагледност“? — Използвам личния показ, показване от ученик, картини и други ефекти. Чрез този принцип давам по-бърза представа за изучаваното упражнение. Например: чедно преметане — упражнението в земното състояние за пионерския успех да започне и завърши в продължение на три занятия.

За затвърдяване на преподаването е необходимо да има последователност и системност. Учениците състезават се не се задоволяват само с упражненията, давани само в часовете, и затова с тях пристъпвам към разучаване и затвърдяване на пионерски съчетания.

Принципът „всестранност“ ме задължава да бъда внимателна към измененията, които стават в младия детски организъм. Материалът, предвиден в учебната програма, напълно спазвам в обучението. На ученици, които усвояват по-бързо, давам допълнителни познания върху съответната игра, спорт, упражнения и др. Спазването на принципите на обучението ми помага да достигна поставената цел.

Утринната ведрина е едно от средствата, което спомага за съсредоточаване вниманието и повишаване работоспособността на учениците.

Как организирам утринната ведрина? — След биене на звънеца учениците се строят в установения ред — блок момичета и блок момчета. Започвам с общоразвиващи упражнения, строеви упражнения, маршировка, маршировка с песен, поздрав и отговор в маршировка на място. Накрая учениците, строени в колона по

един по класове, влизат в класните стаи.

Стремя се всеки час да пролича така, както съм запланивала. Предварително отглеждам материалната база, мястото за игра и извършвам справка със съответната спортна литература.

По отношение на извънкласната работа единият час за всяка секция е съвсем недостатъчен, за да се постигне добър резултат. Съобразявам се с материала, който има да усвояват учениците за следващия ден и свободното време използвам за работа върху отделния ученик, плюс определени ми дни за физкултурни занимания.

Възбуждането на учениците в масови прояви сплотява колектива, засилва влиянието на упражнението върху организма на децата. Стана традиция при нас да изнасяме физкултурна продукция всяка година. Инициаторите тук са самите ученици. Чрез продукцията се развива кръгозора на ученика по физическо възпитание, тъй като за нея се разучават по-трудни, интересни упражнения. С набраните средства закупуваме различни уреди, помагала за часа по физическо възпитание. Когато един ученик има дял за тяхното закупуване, то и патешето им е по-голямо. Това води до изграждане навик в учениците за опазване на социалистическото имущество.

Работата с децата е приятна, стига да се създават все по-разнообразни и приятни за тях занимания. В играта децата се увличат, но аз никога не забравям техните възможности и физиологично развитие, за да контролирам.

Да се работи за всестранното, хармонично развитие на учениците е дълг за всеки учител и това не трябва да се забравя!

Шипман Илиев

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

УПОТРЕБЯВАЙТЕ
МЕДЕН КРЕМ
ЗА ЛИЦЕ

Алман

Консервна фабрика
„КООПЕРАТОР“
гр. Омуртаг

ТЪРСИ
старши инженер
или
машинен техник
с петгодишна практика,
компетентен по консервната техника.
Постъпване веднага.
Справки: телефон № 27.

ТКЗС „Мичурин“
Стражица, Търновски окръг

ТЪРСИ
Ветеринарни лекари
Зоотехници
с висше образование
Строителни техници
Заплащане по щата на ОНС
и ТКЗС
Справка канцеларията на
станцията.

Държавни захарни заводи — Горна Оряховица

ТЪРСИ

Един главен готвач
един зам. главен готвач и
двама майстори готвачи.

Заплата съгласно щата на завода

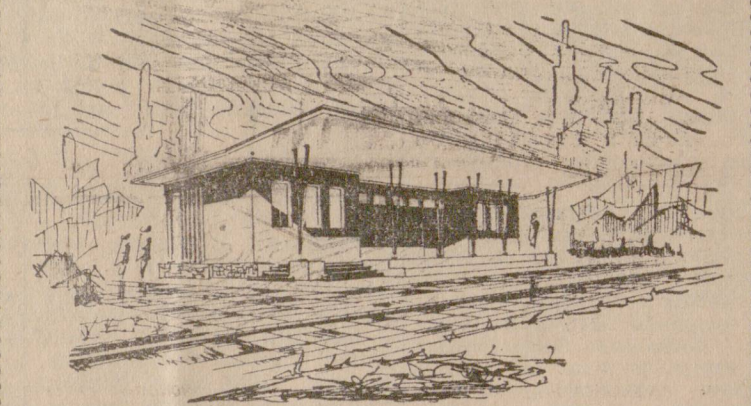
Справки — личен състав.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Търново ул. „Васил Левски“
№ 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58; зам. гл. редактор — 25-26, отдел по идеологическите и организационните въпроси — 31-41; отдел по въпросите на народното стопанство — 25-27; информационен отдел и класификация — 24-59; счетоводство — 32-59.

СПОРТНО СТРОИТЕЛСТВО В КАРАИСЕН

В югозападните покрайнини на с. Карaisen, успоредно на околната МПС, се уредиха спортни парк. Направени са вече настилки и е оформен теренът на стадиона. Спортният

със съблекалните и канцеларията за лекер, управлене и доматки. Предвидени са съблекални по за 29 мъже и 20 жени или за отпори на доматки и гости с душеве-бани, во-

комплекс ще има волейболно и баскетболно игрище, плавален басейн, съблекални, с управлене и складове и покрити официална трибуна.

Към спортното поле са предвидени и писти за състезания по бягане, площадки за висок и овчарски скок, за хвърляне на диск и топки, за голане и др. спортни прояви. Всичките тези площадки, игрища и писти ще бъдат обхванати в зелените насаждения, уреден парк с алеи, цветни лентички и декоративни лентички.

През пролетта на 1960 година ще бъде построена официалната трибуна към стадиона. Трибуните са свързани

дита в които ще може да се изтрица затопляне в специален бойлер. Трибуната ще има 120 места, разположени в три реда. Освен това 6-метровата широка козирка, носена от елегантни железни колони, при лошо време ще дава подслон на около 350 зрители.

Сградата на съблекалните с тоалетните ще действат леко и приятно. Особено елегантни са страничните оцветени етеритови колонки и оцветите „ве“ — обрзани лентички колони.

На скицата: Поглед към трибуната и съблекалните от футбольното поле.
Проект: текст и скица: арх. ТУНЧЕВ

на линия в един конфликт им отнежда съдбата първи да понесат ракетно-ядрени удари. От друга страна политическата и икономическата обвързаност на Япония със Съединените щати поставя в крайно неблагоприятно положение по-слабата страна в случая Япония. Лишена от традиционните за нея пазари в Китай, бидейки военен и политически противник на най-близко разположените до нея страни — Съветския съюз и НР Китай, за да може да изхрани своето многобройно население, Япония е принудена да прави все нови концесии на Вашингтон, който в крайна сметка са във вреда на японския народ.

По-светло бъдеще Япония може да намери не във военните съюзи със западните империалистически акули и във възбуждането на военщината на самураите, а в мира и приятелските отношения с всички страни. Една неутрална, миролюбива, демилитаризирана Япония би била много по-добра родина за своите 90 милиона жители, отколкото настръхналият като таралеж от ракети и цинкове архипелаг край бреговете на Китай и Съветския съюз. Това японският народ разбира по-добре от всеки друг и затова неуморно се бори за нов курс в политиката на своята страна.

Алфред КРИСПИН

Международен преглед

Нов военен договор

Японският милитаризъм и американската реакция сключиха пакт, според който двете най-силни империалистически държави по бреговете на Пацифика ще действуват координирано във военната, икономическата и политическата област. С подписание на 19 януари във Вашингтон ревизиран договор за взаимна сигурност, на Япония официално бяха признати суверенните права. При церемонията по подписването на договора японският министър-председател Киси изрази задоволството си от този факт.

Докато обаче реакционерите и милитаристите в Япония и Америка вдигат гостове, в Япония се разгръща широко народно протестно движение. Всички си спомнят акциите на депутатите от левината, протестните резолюции на професионалните съюзи, демонстрациите на трудеците се в големите японски градове, обсадата на парламента в Токио от негодуващите маси. Когато Киси заминаваше за Вашингтон, по целия път до летището и на самото летище японците изразиха чрез демонстрация своя протест срещу замислянето от японските милитаристи ново злодеяние.

Въпреки подсланиците при казки, че чрез този договор

Япония отново става независима държава и велика сила, японците добре знаят какво крие за тях това ново „величие“. Управниците в Токио не могат да скрият обстоятелството, че американските бази в Япония ще останат най-малко още десет години. За никого не е тайна, че американското командване възнамерява да изгради в Япония инсталации за ракети с ядрен заряд. При това новият договор предвижда съвместни действия на американските и японските войски в Далечния изток и в басейна на Тихия океан. А от изказванията на Айзенхауер и на Киси във Вашингтон проличава, че с новия договор двете страни са се уговорили и за общо политическо действие в Далечния изток. По този повод агенция „Юнайтед прес интернешънъл“ съобщава на 19 януари от Вашингтон: „Япония доброволно и за дълъг период се наредка на страната на западните сили в студената война. Подобно поведение е съвсем несъвместимо с новите тенденции към смекчаване на международния климат“.

Все повече Япония се утвърждава като преден пост на империализма в Далечния изток. А японците, които първи и единствени досега са изпитали ужаса на атомната война, знаят, че положението на първа бой-

Тропадналият стряд

от В. УСПЕНСКИЙ (16)

— Е, а ако това е просто съвпадение? Нима са малко такива хора, скуести, с матова кожа?

— Да допуснем. Но от корабния дневник знаем, че първо, Маничаров е предател, и второ, той е единственият човек, останал жив. В ръцете му са се оказали документите на загиналите. Сета той се е възползувал от тях, решавайки да заложни на синовините чувства на Иван Бондар. Имайки в ръцете писмото на майката и сниската, той е създал да намери матроса.

— Почакайте, — сприя го полковникът. — Но вие вече казахте, че старшината Бондар винаги е носил писмото и сниската със себе си. Заради това се скарал с Попов. А нали старшината е загинал в пещерата? Маничаров не е могъл да проникне там.

Осадчий беше готов да отговори и на този въпрос.

— Работата е в това, другарю полковник, че след разговора с Бондар мичман Попов доложил на командира на отряда и той заставил старшината да предаде книгата. А всички документи на отряда се пазели от политическия ръководител в специална брезентовата торбичка. Тази торбичка ние

никъде не намерихме. Значи, политическият ръководител е загинал при входа на пещерата и личните документи на моряците са попаднали във врага.

— Логично, другарю майор — Тази версия, другарю полковник, дава възможност да обясним и други събития. Зарудний, същият Маничаров, решил да използва за никаква цел матроса Бондар. За каква — още не знаем. Но Маничаров отива на риск и следователно целта е важна. По някакви причини му се е наложило да премахне матроса. И го е сторил. Маничаров е схващал, разбира се, че ще го търсят. Но докато тайната на „Вимпел“ е скрита в подземие, той се е чувствувал в безопасност. Нека казва си, търсят Зарудний. Във всеки случай той решил да отиде при Черната яма, да провери, дали всичко там е в ред. По тия места понякога ходят туристи. Следите от боя могат да привлекат внимание. Маничаров почнал да ги унищожава, да събира остатъците от оръжия, да ги засипва с камъни в пукнатината. Тук той ни вижда, догадка се, че търсим нещо. Може би, познал е Попов и е решил да се разправи с нас. Ако това му се беше удало, би бил

почти невъзможно да се намери пещерата. Никой не би знал в какво място да търси. Маничаров стреля, но неуспешно.

— Слушайте, Михаил Михайлович, а не ви ли интересува защо така ревностно се е старал да скрие тайната на пещерата?

— Вероятно е знаел за корабния дневник. Сред книгата на политическия ръководител, дневникът не се е оказал. Значи дневникът е в пещерата и там има записки компроментирации Маничаров.

— Обаче, защо не е проникнал в пещерата по-рано!

— О, за това има цял ред доводи, Федор Григорович. Докато немците са били в Крым, Маничаров не е мислил за това.

— А после?

— Като разбрал, че са престанали да търсят „Вимпел“, той се е успокоил. Освен това, мислил е, че взривът е засянал коридора, на голямо протежение и не ще може да се добере в пещерата. И още, да разрови насипа е трудно и опасно. Могат да видят Маничаров, да го заподозрят. От своя гледна точка той е постигнал правилно. Толкова повече, че с годините настипът се е сълял с общия фон на хълма и станал съвсем незабележим.

— Значи, Маничаров се намира тук в Крым?

— Да... И моля разрешението ви да отида в Бахчисарай. Следете на Маничаров трябва да се търсят там.

— Вървете! — Полковникът стана от креслото, здравно стисна ръката на майора — А за „Вимпел“ най-сърдечно ви благодарим. Колко години това незавършено дело ми тежеше на съвестта. Снехте камък от душата ми.

В Бахчисарай Михаил Михайлович пристигна заедно с Веткин. „Победа“ — та ги докара тук по обед. Слънцето силно припекаше. В града имаше малко зеленина и никъде не можеше да се укрят от горещината. Болезнено беше да се гледа върху яркочерните стени на къщите. Автомобилите вдигаха облаци прах и той дълго висеше във въздуха, паляше върху дрехите, засядаше в гърлото, в носа.

Осадчий, окрилен от успехите през последните дни, беше уверен, че ще му се удаде да открие Маничаров или, най-малко, да узнае, къде се намира. Не се съмняваше в успеха и старши лейтенант Веткин. Но онова, което те узнаха в Бахчисарай, съвсем не ги зарядва.

(Следва)